

Formanden: Skaar er omdelt „Forflag til Beslutning af Folkethinget om Nedsættelsen af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46“.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Afgjørelse af Formandens „Forflag til Behandlingsmaaden af Forflag til Beslutning af Folkethinget om Nedsættelse af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46.“

Formandens Forflag gaar ud paa, at Forflaget undergives 2 Behandlinger efter Reglerne for et Lovforlags 1ste og 2den Behandling.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges Formandens ovenstaaende Forflag.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Fortsættelse af anden Behandling af: „Forflag til Lov om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse.“

(1ste Del af 2den Behandling findes i Tidende 2,757 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 859—66).

Formanden: Der findes i Betænkningen opført forskellige Vædringsforflag, og der er tillige stillet Vædringsforflag til 2den Behandling af denne Sag, der findes opførte i Tidenden Sp. 2,757—58, men jeg maa herved bemærke, at de sidstnævnte Vædringsforflag ere optagne i Betænkningen, alene med Undtagelse af Forflagene under Nr. 2 og 5. Det er mig imidlertid meddelt, at disse to Forflag ere tagne tilbage af Forlagsstilleren, og jeg maa da spørge, om Rogen optager dem. (Dphold) Da Ingen optager dem, ere de bortfaldne, og der foreligger saaledes ikke andre Vædringsforflag end de, der findes i Betænkningen.

Samtlige Lovforflagets Paragrafer med de

stillede Vædringsforflag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (C. B. Nyholm): Da jeg tør forudsætte, at det ærede Things Medlemmer have haft Leilighed til at sætte sig ind i Udvalgets Betænkning, og da jeg antager, at Betænkningen vil erkendes at indeholde tilstrækkelig Motivering af de stillede Forflag, skal jeg fatte mig, i stor Korthed, idet jeg forudskifter den Bemærkning, at der er opnaaet Enighed mellem den høitærede Conseilspræsident og Udvalget om samtlige Vædringsforflag med Undtagelse af et eneste. Jeg skal først omhandle de Vædringsforflag, om hvilke der er opnaaet Enighed mellem Udvalget og Regjeringen. Forflagene under Nr. 1 og 3 skal jeg nævne under Et, da de staa i en vis Forbindelse med hinanden. Saaledes som Loven nu foreligger for os, er det klart, at hvergang Hans Majestæt rejser ud af Riget, vil der være at indsætte et Rigsforstanderskab. Denne Ordning har Udvalget fundet at være i selv hensigtsmæssig. Den stemmer med, hvad der gjælder f. Ex. i vort Naboland, og ved en saadan Ordning afflæres de Tvivl, som det vil erindres, at der opstod, da den foreløbige Lov af 20de Jult 1869 udkom. For imidlertid at afflære enhver Tvivl have vi under Nr. 3 foreslaaet at ombytte Ordet „forlader“ med Udtrykket „reiser ud af“, idet Udtrykket „forlader“ muligen kunde findes at være noget tvetydigt. Udvalget har imidlertid ved sine Overvejelser ikke kunnet skjønne Andet, end at der undertiden kunde være Tilfælde, hvor Kongen kunde være fraværende fra Regjeringens Sæde uden at være reist ud af Riget, og det under saadanne Omstændigheder, at der kunde være Anledning til i saa Tilfælde, om det fandtes hensigtsmæssigt, at indsætte en Rigsforstander. Dette er Grunden til Vædringsforflaget under Nr. 1, hvor Ordene „Bortreise fra Riget“, foreslaas ombyttede med Ordet „Fraværelse“. Lader os f. Ex. tænke os, at Kongen reiste til Færøerne; da reiste han ikke ud af Riget, men han forlader ganske vist Regjeringens Sæde for en længere Tid, og der kunde da